

**Moje truplo
boste**

**našli prekrito
s konfeti**

***You'll Find My
Body***

***Fully Covered
in Conffeti***

Umetniki / Artists:

**BOJAN GOLČAR
ASIANA JURČA AVCI
RENE KETIŠ
TEODOR KOPIČL
GLORIA KRAJNC
TONI SOPRANO MENEGLJTE
URŠA RAHNE
JOŽE SUHADOLNIK
GORAN TURNŠEK**

***Avtorji, vključeni v spremljevalni del razstave:
Authors included in the accompanying section of the exhibition:***

**EMA ŠIREC
GREGOR SALOBIR
NINA DRAGIČEVIĆ**

21. 6. 2025 – 8. 9. 2025

V zadnjih letih opažamo vznik številnih konservativnih trendov, globoko osnovanih v vedno bolj prisotni desničarski politiki. Kot odziv na naraščajočo statistiko desničarskega radikaliziranja mladih moških spremljamo tudi trend *trad wife* oz. tradicionalne žene, ki je prevzel mnoge mlade ženske, ki svojim partnerjem želijo nuditi obliko klišejskega zakona iz petdesetih let prejšnjega stoletja. *Clean girls* (čista dekleta) ciljajo k emuliranju videza dekleta, ki nikoli ne stori napake, živi življenje v skladu z vrednoto opresivne pridnosti in vedno izgleda urejeno. Navidezno nepomembne in obrobne družbene spremembe govorijo o širši družbeni klimi, ki kljub poudarjanju nenehnega človeškega napredka idealizira nazadnjaštvo in nasilje ne le v smislu uničujočih globalnih dogodkov, temveč se kaže tudi v mikro spremembah razvidnih prav v pop kulturnih premikih. Napram tega je vsakršen krik po uporabi, izgubljanju zavor in kljubovanju družbeno-političnemu sistemu ter ozkim smernicam obnašanja dobrodošel predvsem za opresirane in marginalizirane skupine. Zgodovina nočnega življenja je dober pokazatelj, da se v časih, ko nas pogosto navdaja občutek nemoči, obračamo k načinom, ki bi nam osmislili vsakdan in ustvarili občutek skupnosti, varno-

sti in produktivnega kljubovanja. Divja zabava ni le trivialno sproščanje, divja zabava je lahko tudi politično stališče, ki sporoča, da nekdo od življenja zahteva pravico do enakovredne skupnosti, nereda, nekontroliranosti, užitka in izražanja. Predvsem v subkulturah je nočno življenje lahko način upora kapitalistično orientiranim smernicam življenja in obnašanja. Med drugim se lahko spomnimo na primer Ballroom culture – primarno afriško-ameriško in latinsko-ameriško LGBTQ+ subkulturo, ki je v zgodnjem 20. stoletju z drag zabavami kljubovala rasizmu in homofobiji, na subkulturo punka, globoko povezanega s političnim uporom in tudi na vodilno misel rejvov PLUR (peace, love, unity, respect/mir, ljubezen, enotnost, spoštovanje).

Charlotte Cardin v skladbi *Conffeti*, zapiše: “Umrla bom na zabavi, moje telo boste našli prekrito s konfeti” (I’ll die at the party, you’ll find my body fully covered in conffeti). V skladbi izraža žalost in anksioznost, ki jo navdajata med zabavo, ko motri svoj eskapizem in praznino, ki ji jo ta povzroča – občutek, ki ga doživiš sam v kopalnici kluba ali na poti domov zgodaj zjutraj. Pogosto so zabave tudi način za pobeg, izogib lastni psihi. Vsi se zavedamo temne strani nočnega življenja, manjkrat pa govorimo o neposredni povezavi med delom v kulturi in umetnosti ter nočnim življenjem. Umetniška scena je globoko povezana s socializiranjem, ohranjanjem relevantnosti, vzpostavljanjem napol profesionalnih stikov, ki se prelevijo v nove priložnosti in posledično možnosti

za prihodek. Večno prisoten je pritisk vidnosti, visoke stopnje energije, všečnosti in družabnosti, ki ni vedno spontana, temveč je pogosto tudi neviden del službenih pogojev. Včasih »afterji« nudijo nujno potreben odklop in možnost za vzpostavljanje iskrenih povezav, včasih so dodatno breme in zahtevajo tudi aktiviranje persone. Razlogi za ponočevanje so nešteti in le stežka jih vse opišemo, saj so tudi izrazito subjektivni in razslojeni, izhajajoč tako iz pozitivnih kot negativnih emocij. V osnovi je želja po socializiranju in skupnosti od nekdej vsajena v vse nas. V skupnosti najdemo moč in podporo za doseganje ciljev, ki lahko segajo od popolnoma vsakodnevnih do širše političnih, oboje pa se lažje doseže v okolju, ki spodbuja k opustitvi inhibicij in aktivaciji kreativnega, odprtomiselnega pristopa.

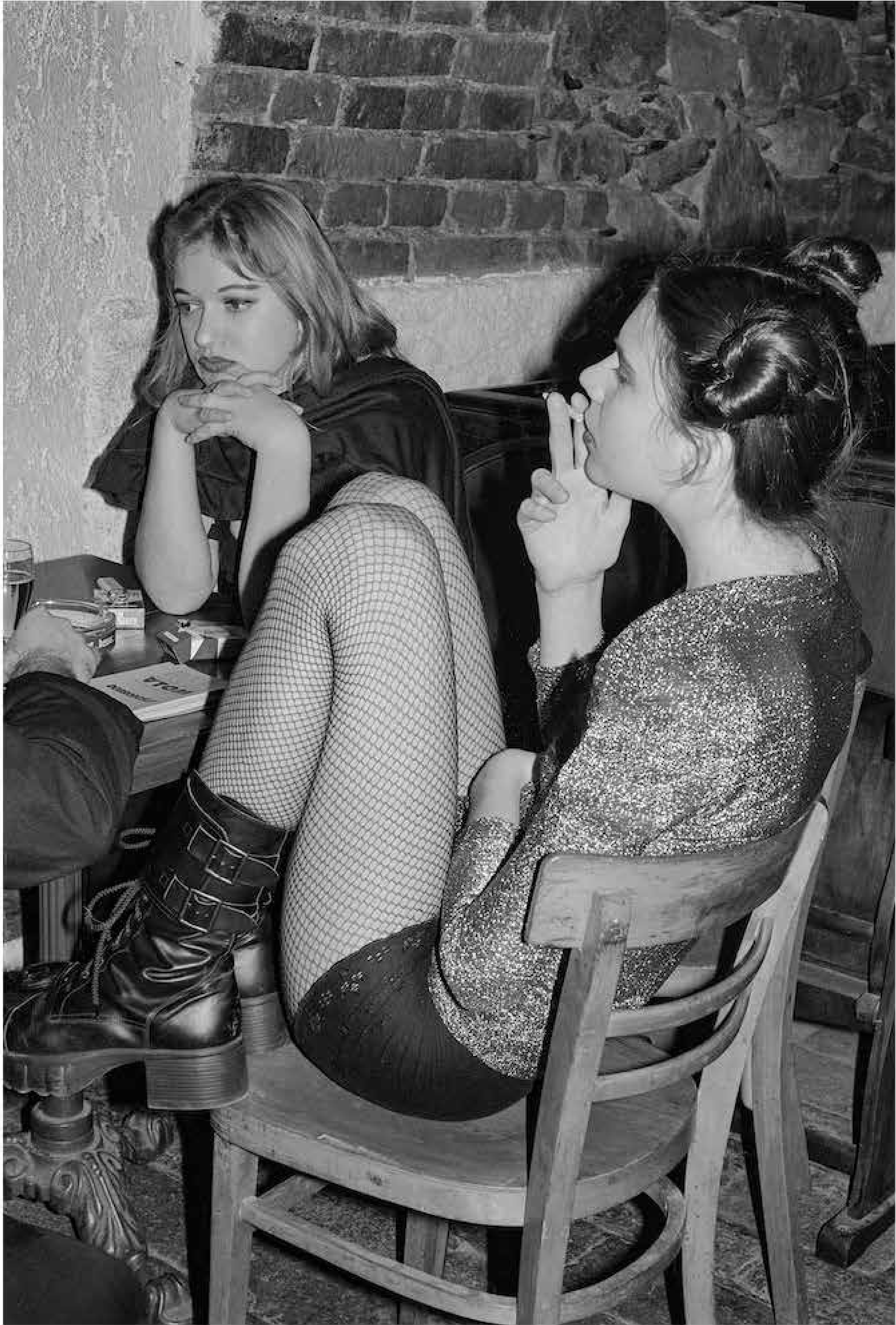
Med in po obdobju tudi politično zaostrene pandemije smo čutili potencirano željo po sprostitvi, človeškem stiku in splošnem odklopu od resničnosti. V fantazijah smo videli svet, ki ga bomo do polnosti izživel, svet, ki bo imel do sočloveka več empatije in razumevanja. V resničnosti smo kmalu doživeli nadaljevanje zapiranja številnih prostorov za druženje in zabave, porast konservatizma in zmanjšan interes za nočno življenje ali socializiranje nasploh. Ko mlajše generacije poslušamo zgodbe o stanju v 80ih in 90ih in tudi zgodnjih 2000ih se zavemo, da smo oropani številnih izkušenj, ki so jih takrat nudila prizorišča alternativnih subkultur, raznolikih glasbenih žanrov in pestrost ljudi, ki je napolnjevala te

prostora. Zabava seveda ni mrtva, a pomembno je, da se vprašamo zakaj jo hočemo, jo ohranjamo živo ali jo ubijamo? V vsakem primeru naša dejanja ne bodo komunicirala le o tem, kako dolgo smo pripravljene bedeti, temveč tudi o tem, kaj si želimo od življenja, družbe in kolektivne zavesti. Pravega odgovora ni, vse je smerokaz in del tega je tudi fotografska razstava *Moje truplo boste našli prekrito s konfeti* v Avli GT22, ki se tematiki primerno nahaja nad nekdanjim (devetdeseta) slabo dokumentiranim nočnim klubom *Mona Liza*, ki ga je nasledil zgodovinsko primerno in pomenljivo poimenovan Intimni oder. Razstavljeni umetniki in sodelujoči ustvarjalci ter raziskovalci ponujajo bogat in raznolik vpogled v zgodovino in sedanost nočnega življenja. Ponujajo izseke iz lastnega doživljanja noči, subkultur, alternative in nudijo možnost nadaljnjega raziskovanja, motrenja, preizpraševanja in predvsem spodbudo, da izkušnje ne le preučujemo in opazujemo, temveč jih tudi neobremenjeno soustvarjamo.

Sara Nuša Golob Grabner

Bojan Golčar

Bojan Golčar se predstavlja z dvema analognima fotografijama, ki sta v 90ih letih prejšnjega stoletja spontano nastali v *Jazz klubu Satchmo*, ki je leta 2020 zaprl svoja vrata po 27 letih delovanja in še vedno ostaja zaprt in prazen. Fotograf je posnetke ustvaril brez želje po kronizmu ali širšem umetniškem projektu, le kot del množice, ki se je takrat nahajala v *Satchmu*. Na fotografijah vidimo dve ženski, ki se ne zavedata, da sta ujeti v objektiv. Fotografov neviden pristop umetnika, ki je scela del dogajanja in sproščenost fotografirank omogočajo vpogled v zgodovino prostora, ki v mariborski zavesti še vedno zaseda ikonični status, obenem pa fotografiji prikazujeta avtentičen vpogled v modo in nočno življenje devetdesetih. Fotografiji predstavljata tudi dragocen vpogled v umetnikovo zgodnejše obdobje ustvarjanja in razkrivata v njegovem opusu manjkrat viden slog.

Bojan Golčar is exhibiting two analogue photographs, taken spontaneously in the 1990s at the Satchmo Jazz Club, which closed its doors in 2020 after 27 years and remains closed and empty to this day. The photographer took the photographs without any desire for chronicling or a broader artistic project, simply as part of the crowd that was at Satchmo at the time. In the photographs, we see two women who are unaware that they are being captured by the lens. The photographer's invisible approach, that of an artist who is completely part of the action, and the relaxed attitude of the subjects, provide insight into the history of a space that still occupies an iconic status in the consciousness of Maribor, while at the same time offering an authentic glimpse into the fashion and nightlife of the 1990s. The photographs also

provide a valuable insight into the artist's earlier creative period and reveal a style that is rarely seen in his oeuvre.

Asiana Jurca Avci

Urša Rahne

Asiana Jurca Avci in Urša Rahne sta kot tandem za razstavo ustvarili tri projekte. Eksperimentalni dokumentarni video *No Photos Please* je sestavljen iz video impresij klubov in zunanjosti Metelkove. Tematizira paradoks, da večina ljudi, ki se udeležujejo nočnega življenja ne želi biti dokumentiranih, saj klubski prostor doživljajo, kot prostor mentalne in telesne sprostitve. Avdio je sestavljen iz pogovorov z eno od organizatorok rejev dogodkov "Bottoms", ene od članic kolektiva "Ustanova" in Kluba Monokel in dveh rednih rejverjev. Serija *Before the After* dokumentira obraze posameznikov na začetku in koncu rejava. Kot povezovalni člen umetnici predstavljata izseke nočnega življenja iz svojih fotografskih arhivov, ki so natisnjeni na konfete, ki se kot simboli zabave stkejo s prostorom in obiskovalci.

Asiana Jurca Avci and Urša Rahne created three projects for the exhibition as a duo. The experimental documentary video No Photos Please consists of video impressions of clubs and the exterior of Metelkova. It addresses the paradox of most people participating in nightlife not wanting to be documented, as they experience the club space as a place of mental and physical relaxation. The audio consists of conversations with one of the organizers of the “Bottoms” rave events, a member of the “Ustanova” collective and the Monokel Club, and two regular ravers. The series Before the After documents the faces of individuals at the beginning and end of a rave. As a connecting link, the artists present excerpts from nightlife from their photographic archives, printed on confetti, which, as symbols of fun, intertwine with the space and visitors.

Rene Ketiš

Dela Reneja Ketiša so del obsežnejše serije *SPODIK*, ki je nastajala zadnjih pet let. Razpoznavna črno-bela, surova, visoko kontrastna in necenzurirana estetika umetnika je zaznamovana s spontanimi motivi nočnega življenja v najširšem možnem razponu: od mikro trenutkov ekstaze, do smeti in dejanj, ki običajno ostanejo nedokumentirana. Naslov serije v umetnikovem narečju Radencev pomeni “nekaj, kar je spodaj” in temu primerno fotografije razkrivajo intimne, ranljive trenutke, ki so izrazito človeški – do točke, ko postanejo v svojem neposrednem realizmu kljub vsakodnevnosti čustveno presunljivi in kljub specifičnosti kolektivno prepoznavni. Prepletajo se nebrzdanost, voajerstvo, kaotičnost in nežnost, fotografije pa ponujajo vživljanje v noči, ki so pripadale nekemu drugemu, a se zdijo povsem domače.

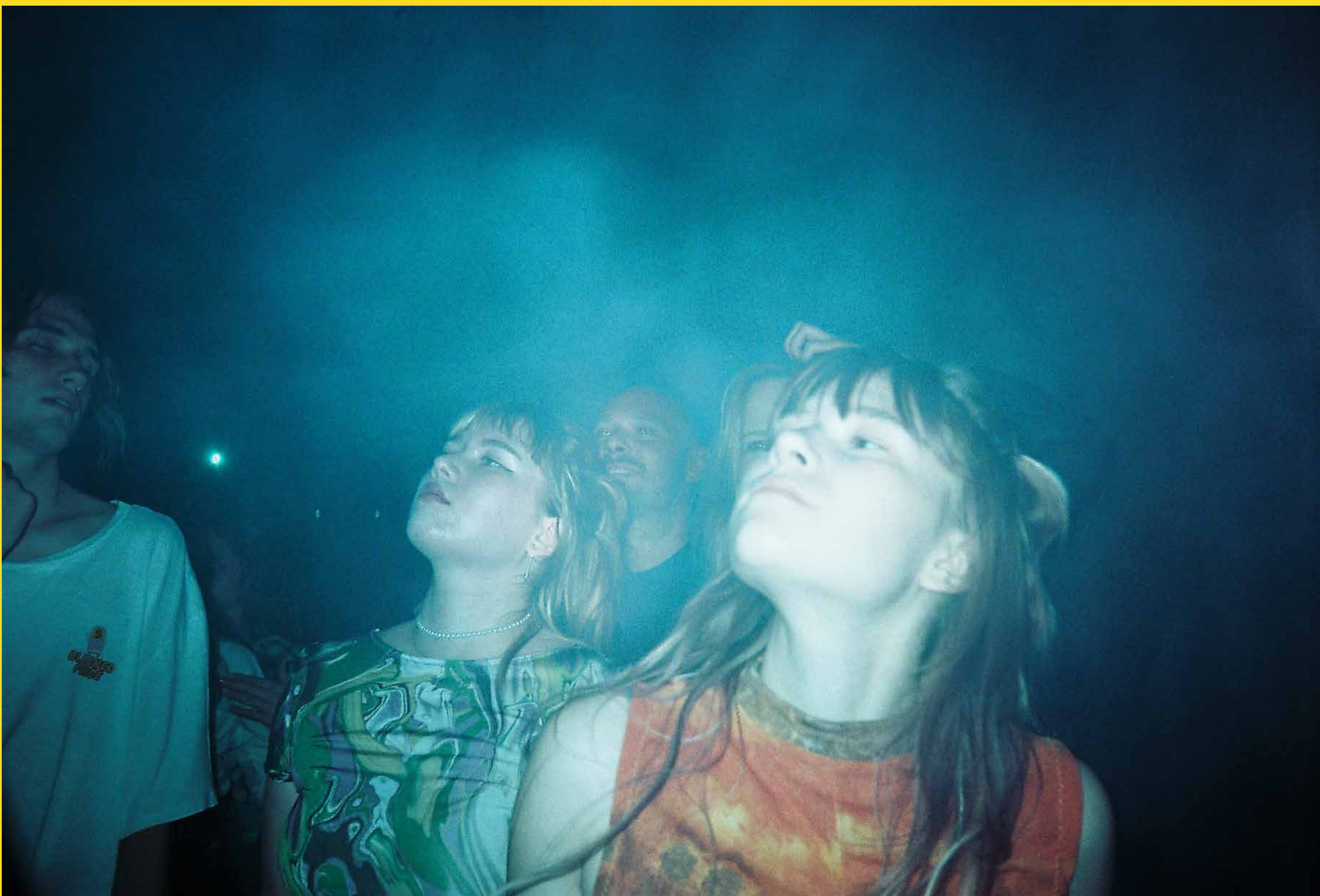
Rene Ketiš's works are part of a larger series called SPODIK, which he has been working on for the past five years. The artist's distinctive black-and-white, raw, high-contrast, and uncensored aesthetic is marked by spontaneous motifs of nightlife in its broadest possible range: from micro-moments of ecstasy to trash, and behaviour that usually remains undocumented. In the artist's Radenci dialect the title of the series means “something that is under” and accordingly, the photographs reveal intimate, vulnerable moments that are distinctly human—to the point they become emotionally moving in their direct realism, despite their everyday nature, and collectively recognizable despite their specificity. Unrestrained behaviour, voyeurism, chaos, and tenderness intertwine, and the photographs offer an immersion into nights that belonged to someone else but seem completely familiar.

Gloria Krajnc

Gloria Krajnc je analogne fotografije iz serije *Ko si ti* posnela v času po pandemiji in jih predstavila tudi v istoimenskem zinu iz leta 2023. Prave trenutke, tiste, ki primerno reprezentirajo intenzivnost in pomešanost čustev na zabavah, je z Olympus Trip AF51 lovila dve leti. Na fotografijah prevladujejo strast, sreča in užitek, nastale pa so večinoma v nekdanjem Klubu Wetrinsky (Maribor),

Klubu K4 (Ljubljana), Klubu Pratersauna (Dunaj) in na Butik Festivalu v Tolminu. Umetnica z naslovom serije govori o trenutkih, ko se počutimo avtentično prisotni v lastnem telesu in psihi, ko zaradi dražljajev glasbe, svetlobe in pretoka energije ljudi okoli nas začutimo iskreno veselje, sproščenost in varnost za izraz svojih potenciranih občutkov. Trenutki, ujeti na fotografije, predstavljajo večno željo po čutenju nečesa več, boljšega in posebnega, še posebej v obdobju, ko so nam bile tovrstne izkušnje za dlje časa odvzete.

Gloria Krajnc created analogue photographs from the series When You Are You after the pandemic and presented them in a zine of the same name in 2023. She waited for the right moments, those that appropriately represent the

mix and intensity of emotions at parties, and captured them with an Olympus Trip AF51 over a period of two years. The photographs are dominated by passion, happiness, and pleasure, and were mostly taken at the former Klub Wetrinsky (Maribor), Klub K4 (Ljubljana), Klub Pratersauna (Vienna), and the Butik Festival in Tolmin. With the title of the series, the artist refers to moments when we feel authentically present in our own bodies and minds, when the stimuli of music, light, and the flow of energy from the people around us make us feel sincere joy, relaxation, and security to express our heightened feelings. The moments captured in the photographs represent an eternal desire to feel something more, something

Teodor Kopicl

Teodor Kopicl s svojo analogno dokumentarno fotografijo nočnega življenja cilja k predstavitvi življenja mladih v Srbiji. Fotografije zaznamuje direktnost, necenzuriranost in vpletenost ustvarjalca. Fotograf zajema številne subkulture, klubsko sceno in vsakodnevna življenja ljudi, ki

se trudijo najti sami sebe in svojo svobodo, ob tem pa sproščajo pritisk, ki ga iskanje svobode ustvarja. Fotograf, ki službeno sicer redno fotografira dogajanje v klubih, je fotografije posnel izven svojih službenih obveznosti, kot bolj neposreden pogled v ozadje nočnega življenja. Izpostavlja neobremenjenost, skupnost in varnost, ki jo ponuja okolje somišljenikov. S projektom ne želi le predstaviti mladine Srbije, temveč tudi problematizirati številne tabuje svoje države, ki se jim lahko mladi včasih izognejo le ponoči, v redkih prostorih alternativne scene.

Teodor Kopicl aims to present the lives of young people in Serbia through his analogue, documentary photography of nightlife. His photographs are characterized by directness, uncensored nature, and the artist's involvement in the event. The photographer captures numerous subcultures, the club scene, and the everyday lives of people who are trying to find themselves and their freedom, while releasing the pressure that the search for freedom creates. The photographer, who regularly photographs events in clubs as part of his job, took these photographs outside of his professional duties as a more direct look into the background of nightlife. He highlights the carefreeness, community, and security offered by an environment of like-minded people. With this project, he not only wants to present the youth of Serbia, but also to problematize the many taboos of his country, which young people can sometimes only escape at night, in the rare spaces of the alternative scene.

Toni Soprano Meneglejte

Toni Soprano Meneglejte je fotografije t. i. Čeških partyjev v mariborskem lokalu *Tildo's* posnela leta 1996. Domnevno so se Češki partiji pričeli leta 1993 ali 1994 v lokalu Tildo's na Slomškovem trgu in bili kasneje organizirani na več lokacijah. Na zabavo si se moral obleči "češko", torej karseda neumno in nesložno. Leta 2024 so Češki partiji doživeli renesanso in se zopet začeli pojavljati v Mariboru, zaenkrat pa se nanje še ni odzvala češka ambasada, ki jih je v preteklosti poskušala preprečiti. Toni Soprano Meneglejte spontane fotografije predstavlja v obliki videa in nudi vpogled v začetke visoko specifičnih konceptualnih zabav, ki omogočajo odstop od želje po privlačnosti in impresioniranju neznancev in spodbujajo k samoironiji, neresnosti, uživanju v grdem in k vživljanju v parodijo samega sebe.

Toni Soprano Meneglejte took photos of the so-called Czech parties at Tildo's bar in Maribor in 1996. The Czech parties are believed to have started in 1993 or 1994 at Tildo's bar on Slomšek square and were later organized at several locations. To attend the party, you had to dress “Czech,” which meant as silly and mismatched as possible. In 2024, Czech parties experienced a renaissance and began to re-appear in Maribor, but so far, the Czech embassy, which had tried to prevent them in the past, has not responded. Toni Soprano Meneglejte presents spontaneous photographs in video form and offers insight into the beginnings of highly specific conceptual parties that allow participants to abandon the desire to be attractive and impress strangers, and encourage self-irony, frivolity, enjoyment of ugliness, and immersion in parody of oneself.

Jože Suhadolnik

Jože Suhadolnik, po lastnih besedah stari panker, je v osemdesetih dokumentiral slovensko punk sceno. Njegov projekt *Balkan Punk* je zaznamovan s črno belimi analognimi fotografijami, predstavlja pankerski duh fanzinov, koncertov v klubu FV 112/15, menzi v študentskem naselju, dvorani Doma svobode, disku Študent, Križankah,...obuja spomine na vrh ustvarjanja Pankrtov, Lublanskih psov, Otroka socializma in se izkazuje kot umetnik, ki je bil v ustvarjanje punka prav toliko vpleten kot njegovi kolegi glasbeniki, saj je med fotografiranjem z njimi soobstajal pred, na in po koncertih. Njegove fotografije pripovedujejo o nekonformizmu, anarhiji, želji po svobodi in družbenih premikih. Ob njih lahko skoraj slišimo distorzijo, krike, povezanost, vonjamo sprej za grafite in lase, ter razumemo, da je Jože Suhadolnik z dokumentiranjem punk sceno oblikoval prav toliko kot izvajalci na odrih.

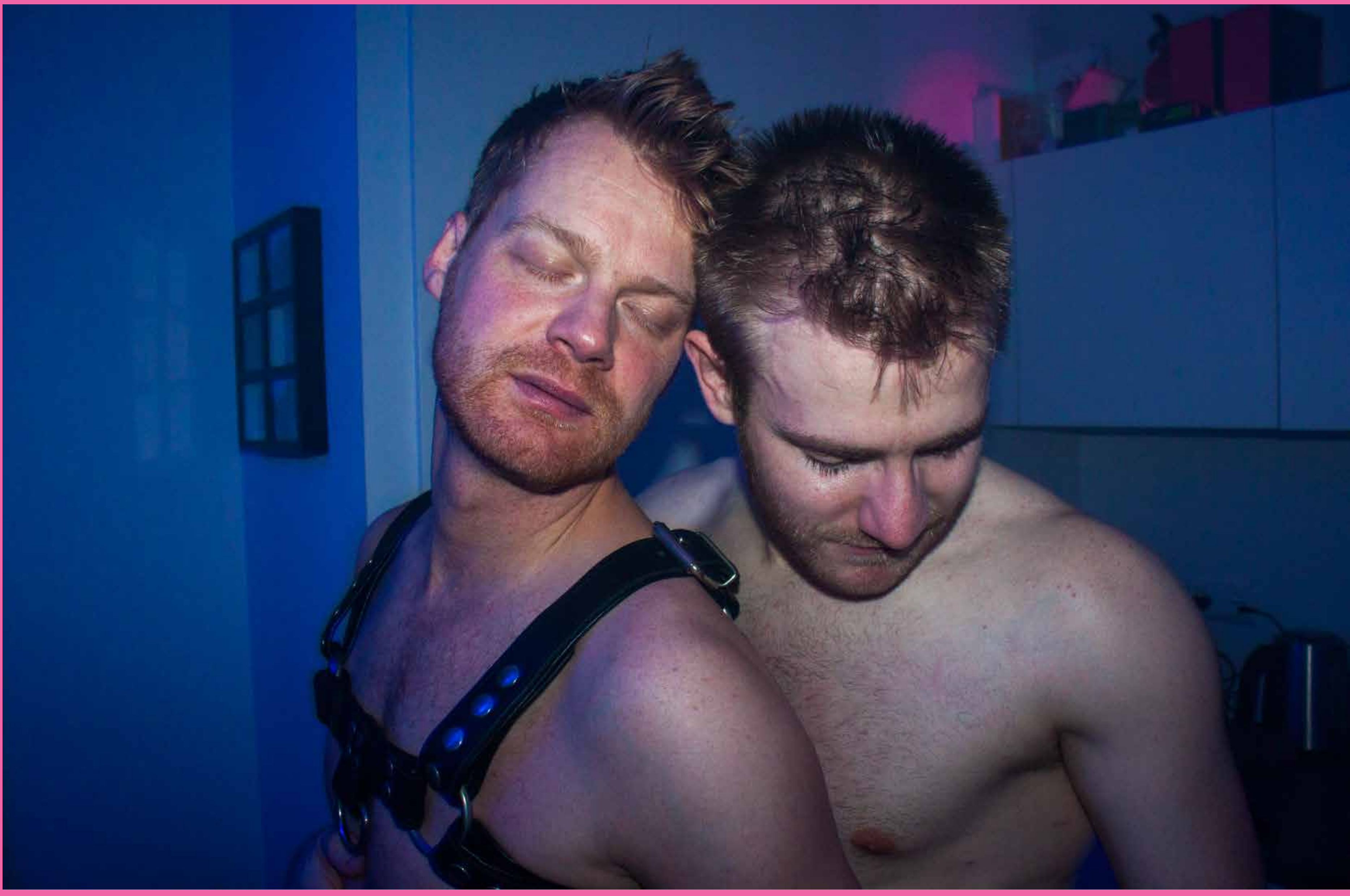

Jože Suhadolnik, who describes himself as an old punk, documented the Slovenian punk scene in the 1980s. His Balkan Punk project features black-and-white analog photographs that capture the punk spirit of fanzines, concerts at the FV 112/15 club, the Ljubljana's student dormitory cafeteria, the Dom svobode hall, the Študent disco, Križanke, etc. It brings back memories of the heyday of Pankrti, Lublanski psi, Otroci socializma, and shows him to be an artist who was just as involved in the creation of punk as his fellow musicians, as he was with them before, during, and after concerts while taking photographs. His photographs tell a story of nonconformity, anarchy, the desire for freedom, and social change. Looking at them, we can almost hear the distortion, the screams, the connection, smell the graffiti and hair spray, and understand that Jože Suhadolnik shaped the punk scene just as much as the performers on stage by documenting it.

Goran Turnšek

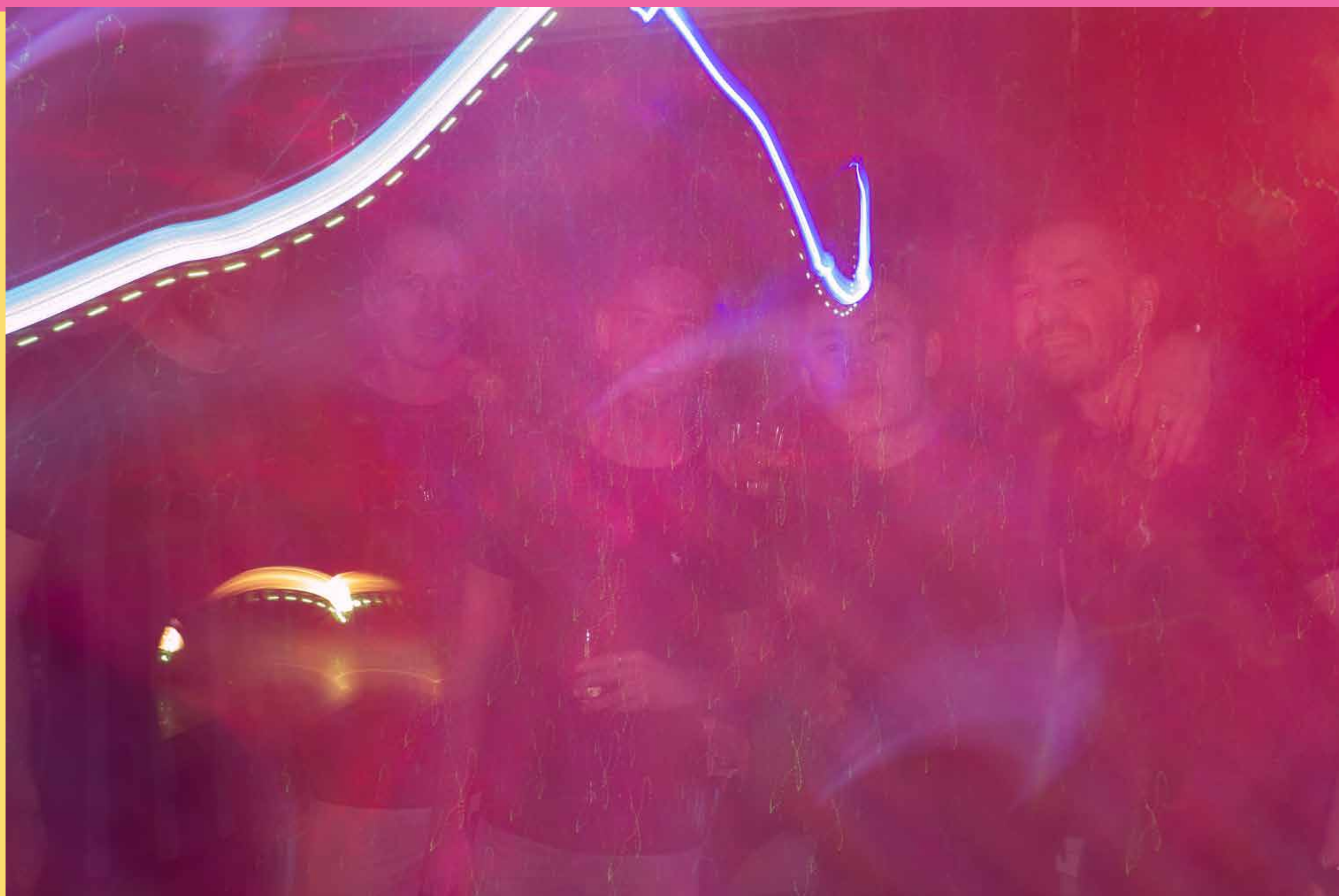
Goran Turnšek je serijo *Lockdown Life* ustvaril med pandemijo, ko so običajno nočno življenje zamenjale ilegalne hišne zabave. Življenje v karanteni, med splošnim zaprtjem ter policijskimi urami, je spominjalo na zapor, saj so bila naša življenja popolnoma odvisna od navodil države. Turnšek je omejitve doživljal tudi kot metaforo skrivanja

spolne usmerjenosti oz. kot širšo konotativno opresijo vedno prisotnih človeških želja po dotiku, seksu, zabavi, medčloveškem stiku. Kar so geji doživljali med epidemijo HIV-a, se je med pandemijo covida zgodilo vsem, saj smo

bili prisiljeni v izogibanje in skrivanje. Turnšek je fotografiral svetlobo (light painting), fotografirani so postali svetloba – simbol upanja, da ostali zdravi, da nebi umrli in bili spet hitro svobodni. Fotografije prikazujejo skrivni upor proti prepovedi izkazovanja naklonjenosti, prepovedi stika in v končni fazi proti prepovedi javnega izražanja identitete. Strah pred stikom je v fotografijah ostro zanikan. Fotografije prikazujejo bližino, kreativnost, gibanje ter pomembne označevalce gej skupnosti: ples in »outing«.

Goran Turnšek created the Lockdown Life series during the pandemic, when illegal house parties replaced the usual nightlife. Life in quarantine, amid general lockdowns and police curfews, resembled prison, as our lives were completely dependent on government instructions. Turnšek also experienced the restrictions as a metaphor for hiding one's sexual orientation or as a broader connotative oppression of the ever-present human desires for touch, sex, fun, and

interpersonal contact. What gay people experienced during the HIV epidemic happened to everyone during the COVID pandemic, as we were forced into avoidance and hiding. Turnšek photographed light (light painting), and the subjects became light—a symbol of hope that they would remain healthy, that they would not die, and that they would soon be free again. The photographs depict a secret rebellion against the prohibition of showing affection, the prohibition of contact, and ultimately the prohibition of publicly expressing one's identity. The fear of contact is sharply denied in the photographs. The photographs show closeness, creativity, movement, and important markers of the gay community: dancing and “coming out.”

Nas vizualni mediji (fotografije, videi, socialni mediji) prekrivajo s "konfeti" – bleščečimi, privlačnimi podobami, ki skrivajo naplavine resnic o življenju, smrti in identiteti?

Ali želi digitalna fotografija nočnega življenja, z vsemi svojimi svetlobnimi efekti ustvariti iluzijo, ki zmore utešiti neizživete zgodbe ljudi?

Smrt in praznovanje v nočnem življenju: Kako nočno življenje, dokumentirano skozi fotografijo balansira ekstazo in propad, praznovanje in izčrpanost, življenje in "smrt" ; (simbolično ali dobesedno)?

Kako analogna fotografija, ki je bolj "resnična" in omejena, ter digitalna fotografija, ki je manipulativna in množična, vplivata na dojemanje teh kontrastov?

Kako digitalni svet omogoča večplastno, pogosto fragmentirano identiteto, ki je hkrati prikazana in zakrita, ujeta podoba, ki v prikriti identiteti ustvarja razširjeno zgodbo ?

Kritika potrošniške kulture in vizualnega spektakla: Kako konfeti kot simbol praznovanja in potrošnje odražajo površnost sodobne družbe, ki v imagokraciji daje prednost videzu pred bistvom?

Fotografija nočnega življenja služi kot orožje smrti avtentičnosti?

Veliko znanja ne uči uma, pravi Heraklit. Ali obilica podob nočnega življenja izobrazí pogled?

Nočno življenje in lom človekovega osebnega časa

Praznovanje in smrt

Stilizacija svetlobe in obupa

Identiteta, maska, zgodba

Huxtrl

NEŽNOČ

Veliko se zgodi (po)noči. Važno je iskanje ljubezni. Romantiziranje je potrebno. Iz noči hočem dobiti vse. Noč me gleda v oči. Noč se joče, mogoče me noč noče. Jaz jočem z njo, jaz hočem njo. Pizdo je dobra. Ljudje so v noči bolj iskreni. Sanjam noč. Hočem, da se kaj zgodi

ampak me je strah. Ampak ravno zaradi tega rinem v noč. Upam da me ne obupa. Nevarna je ampak mi je vseč nevarnost. Včasih se ustrašim noči, tudi če mam zeleno luč na semaforju in ni nikogar. Zaradi noči se zjočeš in ti je mar; ampak to je dobro, ker pomeni, da živiš – in živeti (v noči) je dobro! Na koncu te noč pusti pri miru.

Rene Ketiš

Bralni seznam in viri

- Zbornik o Rock kulturi v severovzhodni Sloveniji Ste bili zraven? Uredila Gorazd Beranič in Dušan Hedl (Pesnica : Frontier, ZKO ; Ptuj : Komuna interesnih dejavnosti, 1994)
- Dušan Hedl, Zdenko Kodrič, Bojan Tomažič, Andrej Kustec, Nina Jeza, Zbornik Galeria 88, Reinkarnacija (Subkulturni azil, 2014)
- Rajko Muršič, Trate vaše in naše mladosti: zgodba o mladinskem in rock klubu, prva in druga knjiga (Subkulturni azil, 2000)
- No border Jam, A Tale of a Fight for Survival (Subkulturni azil, 2012)
- Sirota Jerica, prva petletka, Zbornik subkulturne literarne in vizualne ustvarjalnosti. Uredila Petra Kolmančič (KUD Zid na meji, Subkulturni azil, 2001)
- Petra Kolmančič, Fanzini, Komunikacijski medij subkultur (Subkulturni azil, 2001)
- Boštjan Lah, Marš: med trgom, javnostjo in civilno družbo (Subkulturni azil 2002)
- Center za dehumanizacijo, Prvi člen: besedila pesmi glasbene skupine (Subkulturni azil, 2007)
- Rajko Muršič, Center za dehumanizacijo, Etnološki oris rock skupine (Subkulturni azil, 1995)
- Jože Kos Grabar ml., Alternativna scena v Mariboru in okolici v '80 letih XX. Stoletja. Usedline, poudarki, izbirki ..., ki so preživeli čas (Dialogi, št. 10/13, 2013)
- Zbornika Party Studies vol. 1 in Party Studies vol 2. (Errant Bodies)
- Nightlife Reconsidered. Uredil Matej Sande (The Etnoblog Intercultural Association Trieste, 2011)
- Zach Zorich, Life After Dark (American Archeology, 2021)
- Richard E. Ocejó, As It Seems: Producing and Consuming Nightlife in the Postindustrial City (Sociological Forum 24/ 3, 2009)
- Reuben A. Buford May, Urban Nightlife: Entertaining Race, Class, and Culture in Public Space (Rutgers University Press, 2014)
- Reuben A. Buford May, Discrimination and Dress Codes in Urban Nightlife (Contexts 14/1, 2015)
- Dave Haslam, Life After Dark: A History of British Nightclubs & Music Venues (Simon & Schuster, 2015)
- Amin Ghaziani, Long Live Queer Nightlife, How the Closing of Gay Bars Sparked a Revolution (Princeton University Press, 2024)
- Laam Hae, The Gentrification of Nightlife and the Right to the City, Regulating Spaces of Social Dancing in New York (Routledge, 2012)
- Reuben A. Buford May, Urban Nightlife, Entertaining Race, Class, and Culture in Public Space (Rutgers University Press, 2014)
- Nan Goldin, The Ballad of Sexual Dependency (Aperture, 1986)
- Jenny Gross, They're Over 80. You Can Find Them in the Club, The New York Times, 19. junij 2025
- Tadej Vaukman, Dickskinnerns (Rostfrei Publishing, 2015)
- Jože Suhadolnik, Balkan Pank II (Založba Goga, 2016)
- Gloria Krajnc, Ko si ti (Zin, 2023)

KOLOFON:

Naslov: Moje truplo boste našlo prekrito s konfeti, Avla GT22 21. 6. 2025 – 8. 9. 2025

Umetniki: Bojan Golčar, Asiana Jurca Avci, Rene Ketiš, Teodor Kopicl, Gloria Krajnc, Toni Soprano Meneglejte, Urša Rahne, Jože Suhadolnik, Goran Turnšek

Avtorji, vključeni v spremljevalni del razstave: Ema Širec, Gregor Salobir, Nina Dragičević

Naslov razstave je izposojen iz skladbe Confetti izvajalke Charlotte Cardin.

Kuratorica in avtorica besedil: Sara Nuša Golob Grabner

Prevod: Sara Nuša Golob Grabner

Soorganizatorica: Tina Gerlec

Razstava je nastala ob podpori Ministrstva za kulturo.

Produkcija: Ustanova Fundacija Sonda + iLabGT22 v sodelovanju s Festivalom Lent in Dušanom Hedlom

Avtorica naslovne fotografije: Gloria Krajnc

Vizualni material: arhivi avtorjev.

Oblikovanje: Toni Soprano Meneglejte

Prevod: Sara Nuša Golob Grabner

Sponzorji: Kulturni center Maribor, Kino Šiška, Cerdonis - časopisno založniška družba, Hiša vina Doppler, Optika Kuhar

Konceptualna podpora: HUXTRL

Tehnična podpora: Andraž Bobnar, Žan Breznik, Matic Ačko, MKC Maribor

Način dostopa: <https://gt22.si/>

Title: *You'll Find My Body Fully Covered in Confetti*, Avla GT22 21. 6. 2025 – 8. 9. 2025

Exhibition title is taken from the song Confetti by Charlotte Cardin.

Artists: Bojan Golčar, Asiana Jurca Avci, Rene Ketiš, Teodor Kopicl, Gloria Krajnc, Toni Soprano Meneglejte, Urša Rahne, Jože Suhadolnik, Goran Turnšek

Authors included in the accompanying section of the exhibition: Ema Širec, Gregor Salobir, Nina Dragičević

Curator and author of the exhibition texts: Sara Nuša Golob Grabner

Translation: Sara Nuša Golob Grabner

Coorganizer: Tina Gerlec

The exhibition was created with the support of the Slovenian Ministry of Culture. Author of the cover photo: Gloria Krajnc

Visual material: author's archives. Design: Toni Soprano Meneglejte

Translation: Sara Nuša Golob Grabner

Production: Sonda Foundation + iLabGT22 in collaboration with the Lent Festival Sponsors: Kulturni center Maribor, Kino Šiška, Cerdonis - časopisno založniška družba, Hiša vina Doppler, Optika Kuhar Conceptual support: HUXTRL

Technical support: Andraž Bobnar, Žan Breznik, Matic Ačko, MKC Maribor

Access: <https://gt22.si/>

**Založnik: Fundacija Sonda
Kraj: Maribor**

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Univerzitetna knjižnica Maribor

77.04(083.824)(0.034.2)

MOJE truplo boste našli prekrito s konfeti [Elektronski vir] = You'll find my body fully covered in confetti [I] : 21. 6. 2025 - 8. 9. 2025 : [avla GT22] / umetniki, artists Bojan Golčar ... [et al.] ; avtorji vključeni v spremljevalni del razstave, authors included in the accompanying section of the exhibition Ema Širec, Gregor Salobir, Nina Dragičević ; [avtorica besedil Sara Nuša Golob Grabner ; prevod Sara Nuša Golob Grabner]. - E-knjiga. - Maribor : Fundacija Sonda, 2025

Način dostopa (URL): <https://gt22.si/>

ISBN 978-961-92850-1-5 (PDF)

COBISS.SI-ID 249755651

GT22

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA MARIBOR

KULTURNA ČETR
ŽIDOVSKA
CULTURAL QUARTER

cerdonis
KULTURA OBLIKE

KULTURNICENTER
Maribor

ZALOŽBA
KNJIG

KULTURNICENTER
Maribor
30let

Doppler optika | kuhar

